

indsættelsen af bobestyrer (eksekutor), ikke længere foreligger. Til eksempel kan boets formueforhold have ændret sig, f.eks. derved, at en erhvervs virksomhed, der var i drift, i mellemtiden er blevet afviklet, eller at de forudsætninger, der dannede grundlag for bestemmelser om legater eller etablering af rentenydelse, båndlæggelse eller lignende, ikke længere er til stede o.s.v.

Vil en testator sikre sig imod, at en bobestyrerindsættelse i strid med hans eller hendes ønske bliver tilsidesat, kan de grunde, hvorpå ønsket om bobestyrerbehandlingen støttes, med fordel angives i testamentet. Er testator f.eks. nervøs for, at arvingerne ikke vil kunne enes om delingen af et indbo af en vis størrelse og værdi, og at en uenighed derom vil kunne sætte varige spor, og har testator derfor, som det i testamentskonciperingspraksis i stigende grad er tilfældet, ved testamente delegeret beføjelsen til at dele indboet til den indsatte eksekutor/bobestyrer, eventuelt i overensstemmelse med formløse fortegnelser, der er indleveret og underskrevet på den indsattes kontor, bør tilsidesættelse af indsættelsen i almindelighed ikke ske.

Ønsker arvingerne, at den testamentsindsatte bobestyrer udskiftes med en anden bobestyrer, der er autoriseret, og taler afgørende grunde imod, at den i afdødes testamente indsatte bobestyrer behandler boet, kan skifteretten efter *stk. 1, nr. 5*, tilsidesætte indsættelsen. Dette vil efter omstændighederne kunne ske såvel forud for boets udlevering, som efter at boet er udleveret, og bobehandlingen dermed er påbegyndt. Bestemmelsen forudsættes kun anvendt i mere ekstreme tilfælde, hvor det skønnes, at der mellem bobestyreren og arvingerne er opstået en så alvorlig mangel på tillid, der ikke alene skyldes arvingernes forhold, at en forsvarlig gennemførelse af bobehandlingen ikke vil være mulig.

Ved bestemmelsens *stk. 1, nr. 6*, er der givet en efterlevende ægtefælle mulighed for at bestemme, at dennes og afdødes fællesbo og tidligere skilsmisse-særeje skal behandles af en anden bobestyrer end den, der af afdøde er indsat som bobestyrer. En efterlevende ægtefælle kan ikke i medfør af denne bestemmelse ophæve bestemmelsen om bobestyrerbehandling. Bestemmelsen svarer til den praksis, der har udviklet sig i gældende ret.

Skilsmissesæreje, der ved den førstafdødes død er blevet fællesje, ligestilles i relation til denne bestemmelse med ægtefællernes fællesbo. Bestemmelsen finder derimod ikke anvendelse på indsættelser vedrørende førstafdødes fuldstændige særeje, eller i de situationer, hvor den længstlevende har givet afkald på at ændre en indsættelse, og forudsætningerne for dette afkald ikke er bristede.

Den efterlevende ægtefælle kan også alt andet lige ændre indsættelsen i den førstafdøde ægtefælles testamente eller i ægtefællernes fællestestamente ved en ny testamentarisk bestemmelse med henblik på skifte efter den længstlevendes død, eller ved en tilkendegivelse til skifteretten, når skiftet skal finde sted i den efterlevendes levende live, hvad enten dette sker straks ved den førstafdødes død, jf. § 74 og § 76, stk. 3, eller senere ved et skifte af uskiftet bo, jf. forslagens § 78, stk. 1 og 3.

Bestemmelsens *stk. 2* er ny i forhold til betænkningens lovudkast og er hovedsaglig begrundet i et hørings svar fra Advokatrådet. Bestemmelsen foreskriver, at skifteretten, inden der i medfør af *stk. 1, nr. 1-5*, træffes bestemmelse om tilsidesættelse af en indsættelse af en bobestyrer i et testamente, skal give den pågældende bobestyrer lejlighed til at udtale sig, hvis der er mulighed herfor. Det skal herved bl.a. sikres, at eventuelle instrukser, der ikke fremgår af testamentet, kan komme frem.

Skønner skifteretten, at det vil være betænkeligt at lade boet behandle ved den testamentsindsatte bobestyrer, f.eks. på grund af boets forhold eller manglende forudsætninger hos den indsatte person, kan skifteretten efter bestemmelsens *stk. 3* bestemme, at boet alene kan behandles af den indsatte bobestyrer, såfremt dette sker i forening med en autoriseret bobestyrer. I en række situationer vil en indsat bobestyrers indsats meget vel kunne ventes at blive af værdi for bobehandlingen, således at der kan være en fordel i at have den pågældende person tilknyttet bobehandlingen.

Når indsættelsen af en bobestyrer ikke kan tages til følge, skal skifteretten efter bestemmelsens *stk. 4* træffe bestemmelse om, hvem der i givet fald så skal behandle boet som bobestyrer.

Til § 39

Efter bestemmelsens *stk. 1* er det en forudsætning for, at et bo kan udleveres til en bobestyrer, at bobestyreren har tegnet en sædvanlig kautionsforsikring eller på anden lignende måde har sikret boet mod tab. Bestemmelsen herom svarer til gældende ret vedrørende eksekutorbehandling, idet der ved den foreslåede bestemmelse dog er indeholdt den skærpselse, at sikkerheden skal stilles forud for boets udlevering og ikke først 2 måneder senere. I praksis opfyldes kravet almindeligvis ved, at der tegnes en kautionsforsikring, hvis størrelse har sammenhæng med værdien af boets aktiver. I den bekendtgørelse om bobestyreres virksomhed, der efter lovforslagets § 11 forudsættes udarbejdet, påregnes indsat bestem-